

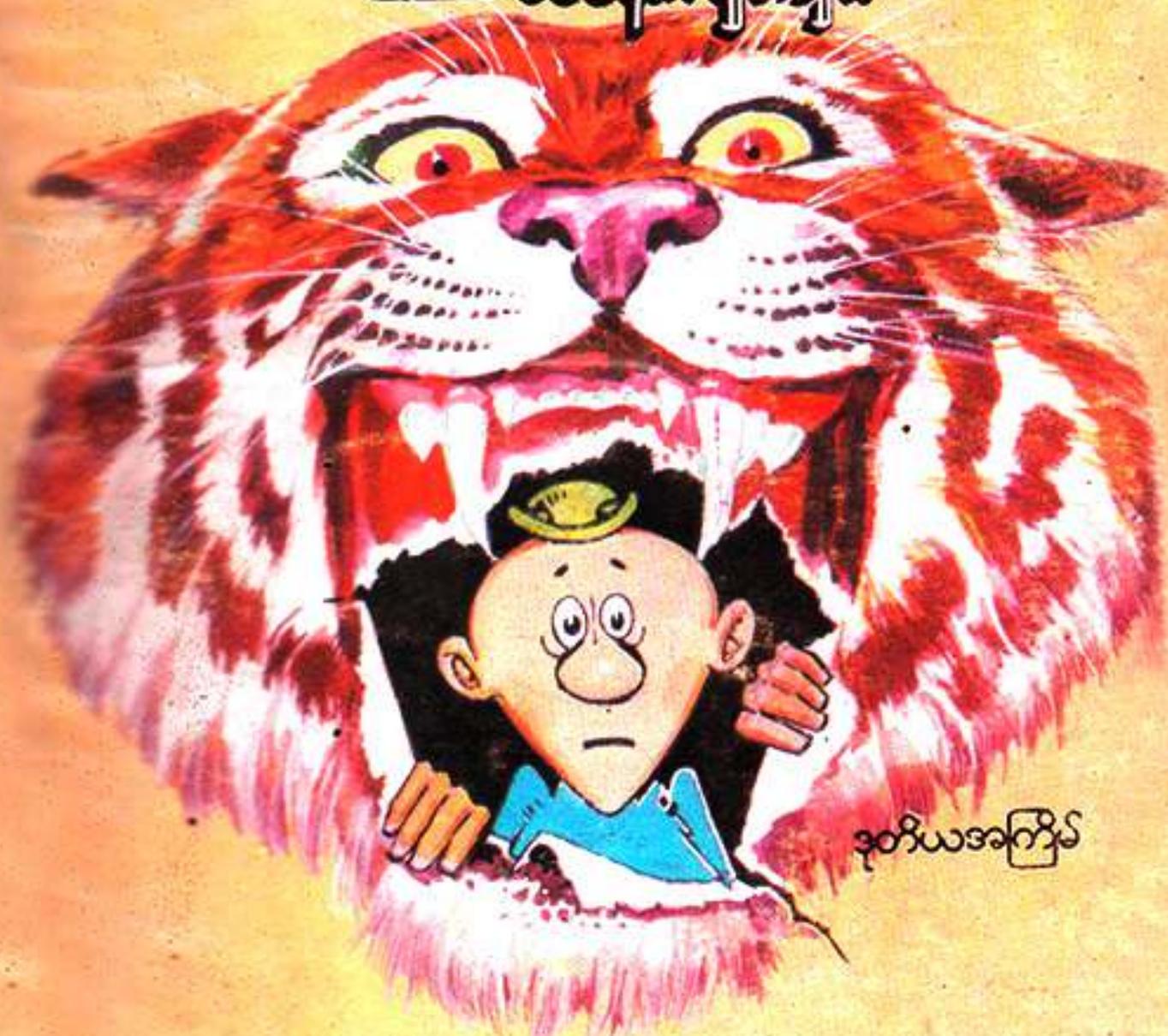
ကော့စ်
အောင်

ကော့စ်
အောင်

မြိုင်ရာဇာ

ပုဂံပု

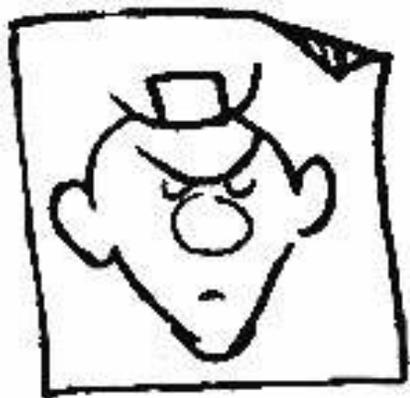
ကျွန်ုပ်တို့
သမားကျားများ

ဒုတိယအကြိမ်

အောင်

အသုံး (၁) ကျွန်ုပ်တို့သည် ထပ်ကြီးဖို့ ဖန်လာခြင်း

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်တို့
နှင့် တပည့်ကျော် မိုက်ကလေး
တို့သည်.. နိဗ္ဗာန်လှေငယ်
ခပ်အတိုင်း အမဲပစ်ရန်အ
လို့ ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
သို့ဝင်ခဲ့ကြပြန်ပေသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အတွက်
ကလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့
ကျော့ချင်းကပ်တည်ထား၏။

ကြုံတိုင်းရွာသားတို့သည် တောင်ယာခိုက်ပျိုးခြင်း၊ မွေးမြူရေးလုပ်ခြင်း၊ ဥယျာဉ်
ခြံမြေခိုက်ပျိုးခြင်း၊ ငါးဖမ်းခြင်းလုပ်ငန်းတို့ဖြင့် ရှိသားရွာနေထိုင်ကြ၏။

တမူထူးခြားဆန်းပြားခဲ့သူမှာ ကျွန်ုပ်သာဖြစ်စေ၏။ တောပစ်မှဆိုးအလုပ်ကို
ခုံမင်ခွာလုပ်သူမှာ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်သာ ရှိနေသောကြောင့်တည်း။

ကျွန်ုပ်ကား ငယ်ခဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကပင် အပစ်အခတ်ကို နှစ်သက်လှ၏။

ဟယ်.. တွတ်ပီ
ကင်းလိပ်ချောတွေ
လိုက်ပစ်နေတယ်
မေမေ..

ပြေးမှ..
တောက် ဒီနေ့ပဲ
(၅၇) ကြိမ်ရှိပြီး
အပစ်ခံရတာ

ဘယ်မှာလဲ
အဲ.. အဲ..

ဒါ

ဒေါ့
ဒေါ့ပယ်လေး
ပေးပါပြီ

ဟင်.. ကြည့်ခမ်းကြည့်ခမ်း
တွတ်ပီ၊ လူသာမှန်ရင်
မျက်လုံးထိမကန်းလား
တောက်.. တယ်.. သွား
သွားခမ်းငါလုပ်မိ
ရှော့မယ်..

ဒါ.. ဒါတော့
မေမေရာသားက
မြေအောက်အဖျက်သ
မားတွေနှိမ်နှင်းရေးလုပ်
နေတာ..

အံ့မာ.. နင်ကများ
ကြီးကျပ်လို့
ဘာမြေအောက်အဖျက်
သမားတွေလဲ..

လက်တွေ့
ပြမယ်..

ဒီမှာလေ... သား ဒီနေ့တစ်နေ့တာ နှိမ်နှင်းခဲ့တဲ့
မြေအောက်အပျက်သမားတွေ၊ ကြွက်တစ်ကောင်၊
ဖားငါးကောင်၊ မြေတစ်ကောင်၊ တီအကောင်နှစ်ဆယ်

အမယ်လေးတော့
ရွံ့ရှာ

ကဲ.. ကဲ
သူများအသက်
သတ်ဖို့ဝါသနာ
ပါဦး..

ဟိ..

အဲဟာ..
ထွတ်ပီ..
ဟင်..

မုဆိုးကျောကြီးတွတ်ပိပြေးပြီဟေ့..
ပြေး.. ပြေး.. ပြေး.. ရှိမတော့ကြီးထဲရောက်
အောင်သာပြေး.. ဟေး.. ဟေး..

သရဲတွင်
သရဲတွင်

အော်မကြား
ခေါ်မကြားနဲ့
ဘာတွေစဉ်းစား
နေသတုန်း

ဪ... ငိုကလေးဘဝ
ကိုခိတ်ရောက်သွား
လို့ပါကွာ..

ကျွန်တော်တို့အခု
တောနက်ထဲရောက်
လာပြီနော်ဆရာတွတ်

ဟုတ်တယ်ကွ၊ တောထဲမှာနေရတာ
ငြိမ်းချမ်းတယ်နော်၊ လူပုတ်ဝန်းကျင်
မှာဆို ဒေါသတွေ၊ မောဟတွေ၊ မာန်
မာနတွေ၊ ဂုဏ်ဒြပ်တွေနဲ့ခိတ်ကျဉ်း
ကျပ်မွန်းနှစ်ရောကြီးပဲ..

မြို့ပြကခက်ရုပ်လူတွေကို
ဒီတောတွင်းမှာတစ်လတစ်
ခေါက်လောက်ခေါ်ခေါ်ပြ
ချင်တယ်တပည့်ကြီး

ဟိ..ဟိ.. ငြိမ်းချမ်းသာယာ
သောနယ်မြေပေါ့ဆရာတွတ်
ရယ်

ကျွန်ုပ်သည် သားကောင်ငယ်များကို အကြောင်းမရှိဘဲ ပစ်ခတ်သော မုဆိုး
မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် တိရစ္ဆာန်ငယ်လေးများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အကြောက်
အလန့်မရှိကြ။

ဟိ.. အဲဒါ
ဦးတွတ်ပီပေါ့

အရုပ်ဆိုး
တယ်နော်

တိတ်ဆိတ်၏။ ညိုမောင်၏။ စိမ့်အေး၏။ မျောက်ကကြိုးခွေ၊ ဒေါင်းကအိုးဝေ၊ သ
မင်းကတောက်၊ ချေကဟောက်။ အဝေးဆီမှ စမ်းချောင်းရေစီးသံကလည်း
တငြိမ့်ငြိမ့်လေး။ သာယာလှပသော ရှုခင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့လို မုဆိုးများ
အတွက် နိစ္စဝေမြင်ကွင်းတည်း။

ဟ... အခု...
ဟို... ဟို... မှာ...

ထွေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ရှာနေကြသော သားကောင်ကြီးကြီးမားမားဖြစ်၏။ နွေနေ့
 လယ်ခင်း၏ ပူပြင်းသော အရှိန်ကြောင့် ပြောင်ထီးကြီးသည် ခမ်းရေကို အ
 ငမ်းမရသောက်နေ၏။

အတန်ငယ်လှမ်းသဖြင့် ပစ်ကွင်း
 ကောင်းရရန် ကျွန်ုပ်တို့ညင်သာ
 ခွာဖြင့် အနီးသို့ကပ်၏။

ယခုဆိုသော် ကျွန်ုပ်နှင့်ပြောင်ကြီးမှာ
 ဝါးတစ်ကိုက်သာသာ ရှိချေပြီ။ ကျွန်ုပ်
 သည် ပြောင်ကြီး၏ လက်ပြင်ကိုသေ
 ချာခွာ ချိန်လိုက်သည်။

ဘုရား... ဘုရား
 ကံကောင်းပါစေ

ထိုခဏပြောင်ကြီးသည် စိတ်မသိုးသန့်ပြစ်ဟန်ဖြင့် နောက်
ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အသက်ပင်မရှူနိုင်
တော့။

ဒုက္ခော... ခုနေများ
ပြေးဝှေ့လိုက်ရင်
တော့ ကြုံတိုင်းရွာကို
လေယာဉ်မစီးဘဲပြန်
ရောက်သွားမယ်..

VNV...
VNV...
VNV...

ဟဟ...

ဟောက်သံကြားမှမော့ကြည့်ရုံတော့ရာ ဆက်
ဟောက်နေသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။ ထိုအခါကျွန်ုပ်
သည် အချိန်မဆိုင်းတော့ဘဲ။

ခလုတ်ကို ဆွဲယှစ်အံ့
မူး မူး...

မမျှော်လင့်သော သည်းထိပ်ခရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပေါ်ခဲ့လေတော့ရာ
 ယင်းမှာ.. ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှ မည်းမည်း သဏ္ဍန်ကြီးတစ်ခုသည် ချင်
 မြန်သော အဟုန်ဖြင့် ဖြတ်သန်းသွားပြီး..

ဗုဒ္ဓေါ့.. လေယာဉ်ပျံ
 ပျက်ကျပြီဟေ့

ကျွန်ုပ်ကား လန်လွန်းသဖြင့်ပက်
 လက်လန်သွား၏။

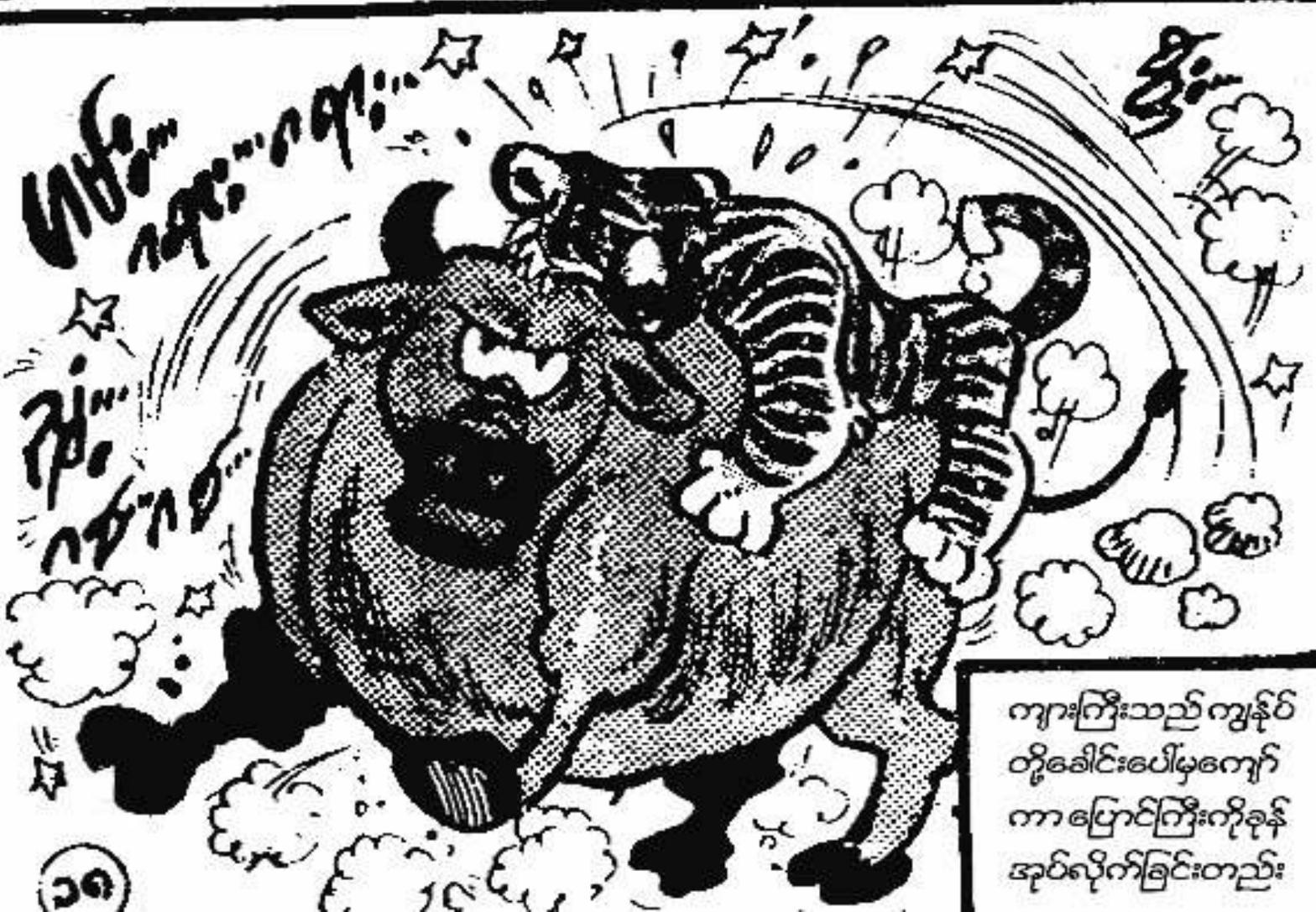

ဗိုက်ကလေးကား မြေပြင်တွင်
 ပြားပြားဝပ်ပျက်..

ပြင်းထန်လှစွာသောတိုက်
ခိုက်သံမာန်ဖိသံတို့ကြား
မှ အလန်တကြားခေါင်း
ထောင်ကြည့်မိရာမြင်ကွင်းမှာ ဤသို့

ကျားကြီးသည် ကျွန်ုပ်
တို့ခေါင်းပေါ်မှကျော်
ကာ ပြောင်ကြီးကိုခုန်
အုပ်လိုက်ခြင်းတည်း

ဘုရား.. ဘုရား.. ဝလေ့.. ရင်တုန်လိုက်တာ..
ကြည့်ခမ်း.. ကံကောင်းလို့.. သေးမျှင်နဲ့
မဝေးရတယ်.. တို့ကပြောင်ကြီးပဲမည်း
နေတာ.. နောက်မှာကျားခေါင်း
နေမှန်း မသိဘူး..

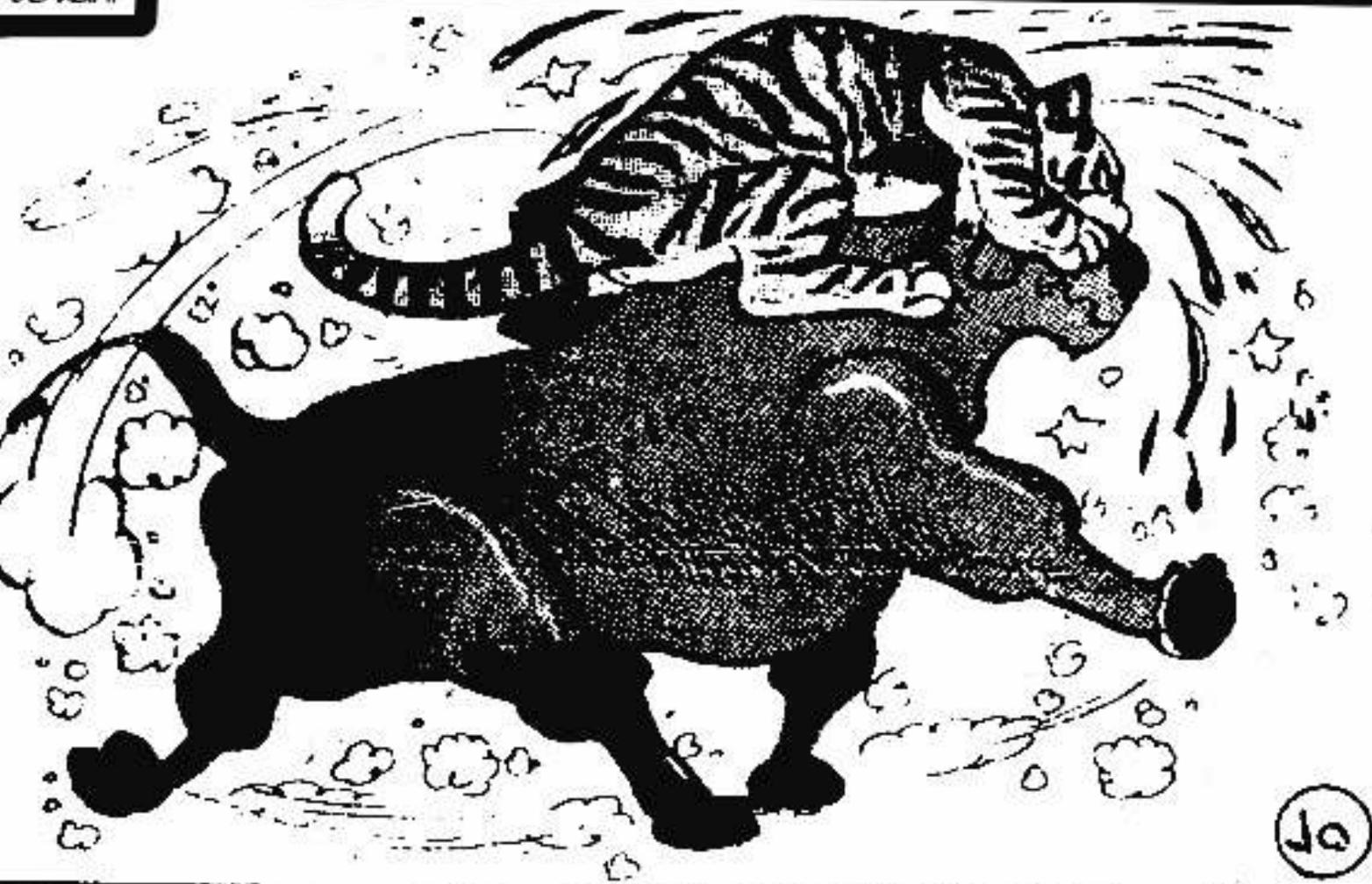
တော်သေးတာပေါ့..
ဆရာထွတ်ရယ်..
ကျားကြီးကအာစာ
လောဘကြီးပြီး
လူထက်ကြီးတဲ့
ပြောင်ကြီးကိုမက်
သွားလို့သာပေါ့

မြင်ကွင်းကား.. ကြောက်စမန်းလိလိ

ပြောင်သည် အလစ်တွင် ဖြစ်သဖြင့် ကုပ်ကို ကျားအစ်ခံလိုက်ရသော်လည်း
 သူ၏ ချွန်မြသန်မာသော ဦးချိုကားကားကြီးသည် တစ်ချီတွင် ကျား၏
 ဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်ထွင်းသွားတော့ရာ ကျားသွေးများ ဗွမ်းကန် ပွက်ကျ
 လာ၏။

၂၀

ချင်ကောင်းအသီးသီးထိကြသဖြင့် ပြောင်ကော
 ကျားပါ အသက်ပါ သွားကြ
 တော့သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်ဗိုက်ကလေးသည် မရဲတရဲ ချဉ်းကပ်ကြည့်ကြလေလျှင်..

ဟာ.. တကယ်သေသွားပြီဗျို့
ပျော်လိုက်တာ..
ဆရာထွတ်ဟီ.. ဟီ..
ဟီ..

ထိုခဏက ကျွန်ုပ်
အတောင့်တဆုံးအရာ
ကား ကင်မရာတစ်လုံး
သာတည်း..။

တောက်.. ဒီမြင်ကွင်းမျိုးသာ
ဓာတ်ပုံရိုက်နိုင်ရင်မြိုင်ရာ
ဓာတ်ပုံကုန်းနဲ့ပြောင်ကို
တစ်ချိန်တည်း ပစ်ခတ်ဖမ်း
ဆီးခွဲခြင်း ဆိုပြီးသတင်း
စာ မျက်နှာဖုံးမှာပါမှာပဲ

မျက်နှာဖုံးမှာတု
မဖြစ်နိုင်တာကို

ဟွန်း... ခုမှ... ခောခော
ကတော့မြေမှာ
ပြားပြားဝပ်နေရပြီ။

မည်သို့ဆိုခေ ကျွန်ုပ်တို့၏ကြံ့
တိုင်းရွာအပြန်ခရီးကား မျက်နှာ
ပန်းလှခဲ့ချေပြီတည်း။

အမဲကောင်ကြီးများရဲ့ခဲသဖြင့်
ကျွန်ုပ်တို့နီးမသေးမှောင်မျက်နှာ
ကားပြုံးပြီးပြီးကြီးဖြစ်နေတော့
သည်တကား။

အလိုလို.. ကိုကိုထွတ်
မောလှရောပေါ့.. ရော
ရောအေးအေးလေး

ရွာကာလသားခံပူး
တို့အဖွဲ့လိုက်ပါ
ထမ်းဆောင်ခဲ့သဖြင့်
ယခုအခါကျွန်ုပ်
အိမ်ရှေ့ဝယ်ပြောင်
နှင့်ကျားသေတို့
ရောက်ရှိနေကြပေ
ပြီ။

ပရိသတ်သည် အမဲကောင်များကိုကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်အား ချီးကျူးထောပနာ ပြုစကားများကိုသာ ဆိုမြည်နေကြ၏။

သေးမျှင်ကားညှော်သည်များအတွက် (၅၇)အိုးမြောက်ကြိုးပြီးသောရေ နွေးကြမ်းအိုးကို ကိုင်ဆွဲထွက်လာ၏

ပရိသတ်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းပတ် ထား၏။ ကျွန်ုပ်ကား ကွင်းပြင်ကျယ် တွင် ပြောင်နှင့်ကျားကို ပစ်ခတ်ခဲ့ပုံ သရုပ်ဖော်ပြ၏။ မိုက်ကလေးကအကူ။

ရှေ့မှာကျား
နောက်မှာပြောင်

နောက်မှာပြောင်ဆိုသဖြင့် ပြောင်ကို မကြားဖူးသော
ကလေးများက ကျွန်ုပ်နောက်ပိုင်းကို ငုံ့ကြည့်ကြ
ရာ လူကြီးများက ပိုင်းဆွဲကြရသေး၏။

သိပါဘူး... ကျွန်တော်က
နောက်မှာပြောင်ဆိုတော့
-ငါ့များပြောင်တာပြော
တာလားလို့..

တစ်ချိန်တည်းပစ်မှနှော.. အင်မတန်ပျင်မြန်မှရမှာ..
ဟော့ဒီလို ရှေ့ကိုပစ်ပြီးတာနဲ့တစ်ပြိုင်တည်းနောက်
လှည့်ပြီးဒီလိုဆွဲပစ်တာ.. ချက်ကောင်းလဲထိရဦးမယ်။

ကျားနဲ့ပြောင်
ဇာတ်သိမ်းရော
ဆိုပါတော့ဗျာ

ကျွန်ုပ်တို့သရုပ်ပြပွဲပြီးသော ဝိုင်းအတွင်းသို့ ဘဏီ
ဝင်လာလျှင် ကျွန်ုပ် မျက်နှာပျက်သွား၏။ ဘဏီ
ကား တိကျသေချာလှပန်းသူတည်း။

နေပါဦးကိုထွတ်ပီရဲ့...
ကျည်ဆန်ဝင်တာကကဘယ်နေရာ
တုန်းကျုပ်လဲမျက်စိမမွဲသေး
ပါဘူး... ရှာတာ
မတွေ့ရဘူး

ပြဿနာ
ရှာပြီ..

ယင်းကား ကျွန်ုပ်ထွတ်ပီ၏
ဟာကျက်ဖြစ်တော့သည်။

ဒုက္ခပဲ..

တစ်ဆက်တည်းပင် ပြောင်နှင့်ကျားသေကို သေနတ်ပြင့်တစ်ချက်စီမပစ်ခဲ့
ရကောင်းလားနောင်တရမိ၏။ လူအများကကျွန်ုပ်အဖြေကို ငဲ့လင့်ကြ၏။

ရုတ်ခြည်းပင် ကျွန်ုပ်မှာ ဗိုက်နာချင်သလို ခါးကိုက်ချင်သလိုဖြစ်သွားပြီး
အိမ်နောက်ပြေးလိုက်ရမလို့ဖြစ်နေတော့ရာ..
ကျွန်ုပ်တပည့်ဗိုက်ကလေးမှာ ကျွန်ုပ်အခက်တွေ့နေရပုံကိုရိုက်မိရကား
လျှပ်တစ်ပြက်ဝင်ရောက် ဖြေရှင်းလိုက်၏။

အဟမ်း..
ဒီလိုရှိတယ်
ဘီ..

ကျားအဟိန်းမှာ
ဆရာတွတ်က ပါးစပ်ထဲကို
ကျည်ပစ်သွင်းလိုက်တာ
ပေါ့ဗျာ ဘာရလိမ့်မလဲ

ငါ
မရှောင်
ရင်ပွတ်
တယ်..

ပြောင်ကျတော့လှည့်အ
ပြေးမှာ ပစ်လိုက်တော့အဆို
ထဲ ခဲဖူးဝင်သွားသဗျာ

ဟိုက်..
ကြီးနဲ့
ဆွဲသွင်းလိုက်
သလိုပဲဟ

မယုံရင် ဘစ်ပြောင်ရဲ့အဆိုဝသွားနမ်းကြည့်
ပါလား.. တလူလူကျန်ဦး ခဲယမ်းနဲ့တောင်
ရိုသေး..

ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

ဟား...
ဟား...
ဟား...

ဘီနောက်ဆုတ်သွား၏။ ထမင်းစားပျက်မည့် ပြောင်သုတေသနကိုတော့ သူ မခမ်းသပ်ချင်တော့။

ကျွန်ုပ်ကား ဤတစ်ကြိမ်တွင် ဗိုက်ကလေး ၏ တစ်နပွတ္တိုဉာဏ်ခွမ်းကို အသိအမှတ် မပြုမနေနိုင်တော့။

ဗိုက်ကလေးကား နှလုံး ရည်သမားတည်း။

မြိုင်ရာတ
ဦးတွတ်ပိ..

ပြောင်နှင့်ကျားကို
ကျွန်ုပ်ပစ်ခဲ့သည်ဟု
သတင်းကြီးပြီးခဲ့သည်၏
နောက်ပိုင်းတစ်ပတ်မျှအကြာ
တစ်နံနက်ဝယ် ကျွန်ုပ်၏အိမ်
ပေါက်ဝသို့မျက်နှာခမ်းလှေ
နှစ်ဦးရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့က မွတ်စဟားကျေးရွာက
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်
နာမည်က ပံသု။ သူက
ကျွန်တော်ညီပဲဥပါ..

အို.. မွတ်စဟားကျေးရွာ.. ကျွန်ုပ်ကြားဖူးတယ်။ အလွန်
ဝေးလံခေါင်သီတဲ့နေရာကပဲ။ သူ့တစ်
ဖက်မှာ နယ်ခြားမျဉ်းပဲရှိတော့
တယ် မဟုတ်လားဗျိုး..

ဟုတ်ပါတယ်
ခင်ဗျာ..

ဘယ်လိုအရေးအခင်းတွေ
ကြုံတွေ့နေရလို့ ကျွန်ုပ်က
ဘယ်လို ဖြေရှင်းပေးရမှာ
ပါလိမ့်..

ဒီလိုဗျာခင်ဗျာ.. ကျွန်တော်
တို့ မွတ်ခံဖားကျေးရွာမှာ
အများအားဖြင့်လယ်ယာ
လုပ်ကိုင်သူများပါတယ်

အဲဒါပေန်ခွဲတံတစ်လကခပြီး
တောထဲကို ကျားရောက်လာပြီး
ကျားက ကျွန်တော်တို့ရွာက
နွားတွေကိုတစ်နေ့တစ်ကောင်
ကျလာခွဲပါတယ်၊

ခုတော့.. ပိုအတင့်ရဲလာပြီး တချို့နေ
တွေမှာ သုံးလေးကောင်အထိ ခွဲယူ
နေပါပြီ..

ရွာသားတွေကလဲ ဘယ်သူ
မှ ပြန်မနိုင်နင်းရဲဘူးလေ

မုဆိုး
မရှိဘူး
လား

ရှိတယ်၊ မုဆိုးကျော်ရောချမ်း
တောထဲဝင်နိုင်နင်းတာ ကျား
ကိုက်လို့သေရှာပါသကော...

ရွာတွေပြုန်းတီးကုန်ရင်
ဆန်ခါးထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်း
ခွင်မှာဆုံးရှုံးနစ်နာရပါတော့မယ်

အင်း... ဒါတော့ဟုတ်ပဲ
ဦးကြီးတွေရဲ့ရွာ
တွေမဆုံးရှုံးဖို့ကျွန်ုပ်
မှာတာဝန်ရှိပါပေတယ်
လို့က်မယ်ဗျာ..

ဒီမှာရှင့်... ကျွန်မတစ်ခု
မေးပါရစေ..

မေးပါ
ခင်ဗျာ

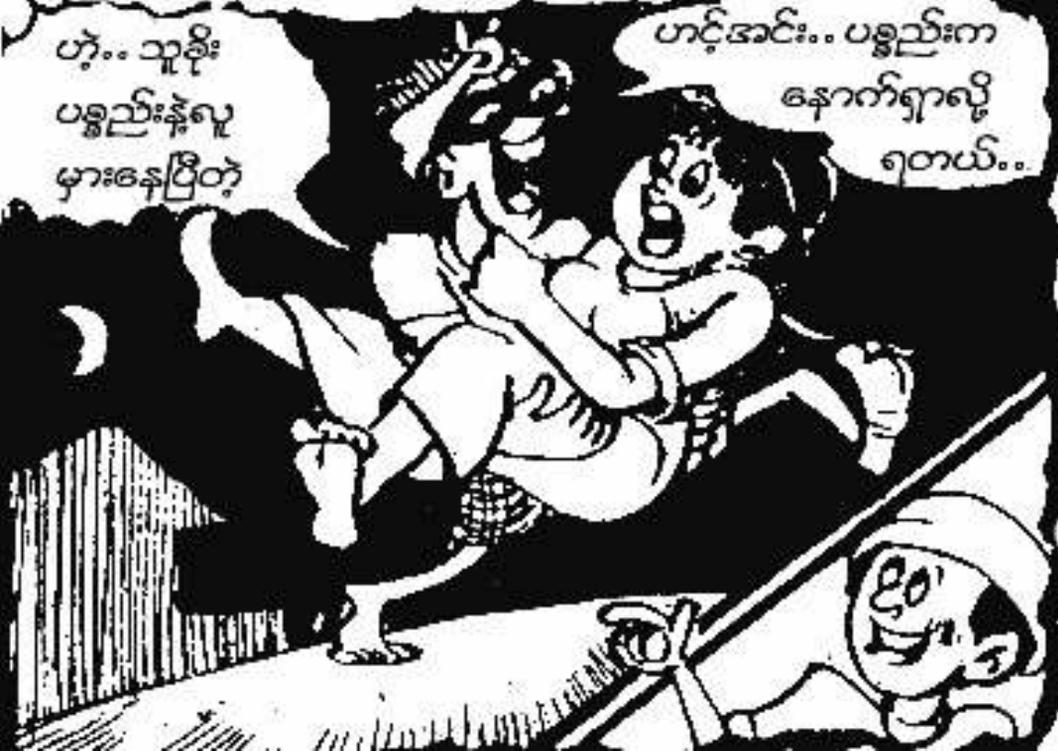
ဘာပါ
လိမ့်

မွတ်စဟားရွာသူ
တွေကချောသလား

ဪ... ဒါလား... ဆရာတွတ်ကိုခိတ်ချပါ
ခင်ဗျာ... မွတ်စဟားရွာသူချောချောတွေ
မရှိတော့ပါဘူး၊ သူများရွာသားနဲ့ရမှာဦးလို့
လက်မြန်ခြေမြန်တုံ့ကာလသားတွေကဖြစ်
တုံ့နည်းနဲ့သိမ်းပိုက်လာပါပြီ..

ခိတ်ချပါမမမျှင်ရ
ဆရာတွတ်ကိုလဲဟို
ရွာသူတွေကကြိုက်
မှာမဟုတ်ပါဘူး..

ဟဲ့... သူဦး
ပစ္စည်းနဲ့လူ
မှားနေပြီတဲ့

ဟင့်အင်း...
ဟင့်အင်း... ပစ္စည်းက
နောက်ရှာလို့
ရတယ်..

ဟွန်း...
နှင့်ဆို
ပိုဝေးသေး

တစ်နေ့ကပဲခွားနှစ်ကောင်
ပျောက်ဆုံးသွားပါတယ်။
ကျားရဲ့စားကြွင်းစား
ကျန်တွေကိုတွေ့ရဦး
မှာပါပဲ..

နောက်တစ်နေ့နံနက်
ခေါစောတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်
ဗိုက်ကလေးသည်ရွာသူကြီး
ဦးစိန်နုဘန်၊ ပံသု၊ ပံဥ၊ ညီ
အစ်ကိုနှင့်အတူတောအုပ်
ကြီးအတွင်းဝင်ခဲ့ကြပေသည်။

